

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 866 Ngày: 12 tháng 2 năm 2012

Qui Hội

*Qui hội tình người tâm sống động
Khai thông trí tuệ tự khai vòng
Duyên Trời khai triển tâm minh đạo
Học hỏi không ngừng tự giác tâm*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám 25/04/2001 đến 1/05/2002

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Muốn thực hành đúng pháp và đạt tới quân bình thì phải làm sao?
- 2) Người thiếu trí là sao?
- 3) Mê mê tỉnh tỉnh là sao?
- 4) Dịp may hiếm có tại sao?
- 5) Dung điểm tiêu hao là dung điểm nào?
- 6) Chơn tâm khai triển bằng cách nào?
- 7) Muốn thoát nghiệp chướng thì phải làm sao?

<p>1) Monaco, 25-04-2002 6: 45 AM <i>Hỏi: Muốn thực hành đúng pháp và đạt tới quân bình thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa muốn thực hành đúng pháp và đạt tới quân bình thì phải dày công tu luyện trong thực hành</p> <p>Kệ: <i>Chánh pháp qui nguyên phải thực hành Trí tâm thanh tịnh tự mình thanh Qui không thanh nhẹ đường tu tiến Giải tỏa phiền ưu tự cảm hiền</i></p>	<p>2) Monaco, 26-04-2002 5: 35 AM <i>Hỏi: Người thiếu trí là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa người thiếu trí là người rất dễ tức giận</p> <p>Kệ: <i>Thiếu trí khó tu khó tự hòa Cạnh tranh đủ chuyện khó phân qua Khó hành khó tiến khó qui nguyên Tự hại chính mình khó chuyển qua</i></p>
<p>3) Frankfurt, 27-04-2002 9: 00 AM <i>Hỏi: Mê mê tỉnh tỉnh là sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa mê mê tỉnh tỉnh là tâm thức mất quân bình</p> <p>Kệ: <i>Cơ thể bất ổn khổ chính mình Tâm linh động loạn khó còn mình Biết mình chưa ổn chuyển hành trình Khổ trí cực tâm khó quyết định</i></p>	<p>4) Frankfurt, 28-04-2002 6: 05 AM <i>Hỏi: Dịp may hiếm có tại sao?</i></p> <p>Đáp: Thưa dịp may hiếm có tại vì luồng điển thiên địa nhân ít khi hội tụ</p> <p>Kệ: <i>Dịp may hiếm có tại chưa thông Uyển chuyển lời thôi lại phạm phông Chưa được duyên lành trong hiếm có Thực thi chất phát chẳng chờ mong</i></p>
<p>5) Monaco, 29-04-2002 8: 50 AM <i>Hỏi: Dung điểm tiêu hao là dung điểm nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa dung điểm tiêu hao là dung điểm yếu dần</p> <p>Kệ: <i>Dung điểm tiêu hao tự yếu đi Trí tâm mệt nhọc tự sân si Tâm làm thân chịu không thông suốt Trí tuệ không minh chuyện khó ghi</i></p>	<p>6) Monaco 30-04-2002 4: 40 AM <i>Hỏi: Chơn tâm khai triển bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thưa chơn tâm khai triển bằng sự quân bình của nội tâm</p> <p>Kệ: <i>Khai triển chơn tâm tự chuyển hình Phân minh tiến hóa tự giao tình Quý yêu đời đạo chung hành tiến Thế thái như tình tự cảm mình</i></p>
<p>7) Monaco, 01-05-2002 7 : 15 AM <i>Hỏi : Muốn thoát nghiệp chướng thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp : Thưa muốn thoát nghiệp phải tự tu</p> <p>Kệ : <i>Thực hành tự thoát phải hành tu Phát triển tâm linh tự giải mù Điển giới phân minh giải quyết tù Thành tâm thanh tịnh tự mình tu</i></p>	

VĂN TỰ VÔ VI

ĐỊA NGỤC :

Thiên đàng do tâm, mà địa ngục cũng do tâm. Ở nơi tâm các bạn mà thôi. nếu cái tâm các bạn mà hướng về cái chơn tâm sáng suốt, thì các bạn thấy các bạn ở Thiên đàng rõ ràng. Mà nếu cái tâm các bạn tầm tối , đấu tranh, muốn hơn thiên hạ, thì lần lần các bạn giáng xuống địa ngục, bực bội trong mình.

Luồng điển đó, tâm linh đó bị hạt tằm công tác, cũng làm việc về đời nhưng mà với cái tánh sân si, buồn hận. Cho nên cái địa ngục trần gian mà chúng ta đã thoát ra khỏi, thấy rõ: sp đo từng chút, từng ly, nhỏ mọn từng chút, eo hẹp từng chút, không có quảng đại.

Mà địa ngục là gì? Là nơi trừng trị. Phần hồn mà chết rồi xuống địa ngục, là đi vô trong cái chỗ trừng trị, không còn giáo dục bằng lý lời khuyên giải, cũng như được nghe qua những lời thuyết pháp. Chỉ là bị trừng trị, giam hãm, dày xéo từng ly, từng chút, để cho phần hồn nó thức giấc. Địa ngục chỉ là chỗ trừng trị mà thôi. chỗ đó tầm tối vô cùng. Bây giờ con người của chúng ta dòm những người, bảo đảm là nó phải xuống địa ngục, các bạn dòm thân sắc của nó, ngôn ngữ của nó đều sai trái mà nó không hay, tâm linh mất hẳn, tranh đấu hơn thua với thiên hạ. Rồi nó tưởng nó là hay. Nó tự giam nó. Nó bị kẹt trong cái thế tối tăm, không thoát, buồn tủi, đòi tự tử, đó là đi xuống địa ngục.

Cho nên ông Trời đã cho nó một cái cơ thể tự động phát triển đến vô cùng mà nó không biết thì nó tự giam nó rồi, giam trong địa ngục. Ngay khi nó đang còn sống đây, nhưng mà phần điển nó không còn nữa. Nó không còn tâm linh. Nó nghĩ một câu nào cũng là eo hẹp trong ghen ghét, buồn tủi, giận hờn, thấy rõ ràng. Nó không có ngoại cảnh thì nó không sống được, là nó mất tâm linh. Còn nó hướng về tâm linh, nó sẽ thấy rằng: “Tôi phải sống với tôi nhiều hơn”, thì nó được giải thoát – giải thoát chứ đâu còn địa ngục. Mà nếu nó nghĩ: “Tôi không có ngoại cảnh thì thôi chết, không có tiền tôi chết, không có tình tôi chết”, cái đó là nó đi xuống địa ngục. Tâm linh đâu có, sự sáng suốt không có, thì phải xuống sự tối tăm, mà tối tăm thì chỉ có trừng trị, thì nó mới tiến hóa. Cho nên địa ngục chỉ là chỗ trừng trị mà thôi.

ĐIỂN HÓA VĂN :

Không có điển thì không có văn chương. Thằng khùng nó viết chữ đâu có ra. Các bạn nắm cái viết, trong cái ý các bạn là cái điển chứ gì? Mà các bạn tu thanh nhẹ thì câu văn, hành văn của các bạn nó khác rồi, thấy không? Có điển thì nó mới hóa văn. Chứ không phải văn hóa điển đâu. Các bạn không có tư tưởng dồi dào, không có thanh điển này kia, kia nọ, đó các bạn học ra chữ. Tâm linh các bạn thiếu cũng học dốt, học không nổi.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tham Thiên

*Tham thiên tái ngộ thanh nguyên
Thanh truyền giải đáp giải duyên trước trần
Cảm minh thức giác nghĩa ân
Bao lần thay đổi bao lần dựng xây
Hiền nay hiểu luật trả vay
Con đường minh triết tâm này phải tu
Đạt thanh giải tỏa tâm mù
Qui nguyên nguồn cội trùng tu thiên đàng
Thế sanh có sẵn pháp quang
Siêu nhiên cấu trúc tùy đàng mà đi
Nằm lòng ôm ấp sân si
Cũng vì khí trước chuyển ghi tâm trần
Tưởng mình đã đạt một phần
Đâu dè thua hết phải lần tiến tu
Biết mình còn dại khờ ngu
Khí hòa giao tiến, chẳng tu, đợi gì?
Mê làm tạo khó một khi
Khó mà gỡ gạc khó đi về Trời
Tham thiên thức giác nơi nơi
Ngồi đây hiểu đó do Trời ân ban
Lắm khi lệ chảy hai hàng
Biết mình trì trệ khó an tâm hồn
Tham thiên rõ Đấng Chí Tôn
Càn Khôn ban rải thanh nguyên điển lành*

*Âm thinh truyền cảm đạt thanh
Thanh truyền giải giới giữ giành đường tu
Thoát phàm tránh cảnh khờ ngu
Tiêu dao cực lạc rõ từ thế gian
Chẳng còn động loạn bàng hoàng
Minh tâm kiến tánh chằng nằng như nhau
Dù cho kẻ trước người sau
Quân bình tự tiến chung nhau hợp bàn
Thức tâm ngộ cảnh lạc an
Tham thiên tận độ tận bàn lý chơn
Chẳng còn mê chấp giận hờn
Sửa mình tiến hóa như đờn lên dây
Hồi sinh thức giác vui vầy
Kiếp người ngắn ngủi, ngộ Thầy, ngộ Ta
Lệ rơi tình cảm chan hòa
Thương yêu xây dựng tình ta tình người
Tu tâm dưỡng tánh vui cười
Người người hoan lạc rười rười tình Trời
Nhạc thanh trời dậy nơi nơi
Truyền tâm thức giác lập đời Thượng Ngươn
Cha Trời sáng suốt ban ơn
Người tu thọ lãnh giải hờn giải mê
Thức tâm hướng trở lộn về
Cha yêu muôn loại hương quê của hồn.*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng
Montréal, 17-09-1983*

TRÍCH KINH A DI ĐÀ

Vị Phật Tử Li Bà Đa là Ngọc Lưu Li nhưng còn non bé nhỏ.

Di Đà ơi! Con nhớ chăng? Chữ Li còn non gọi là Hà Sa, là một đóm lửa nhỏ như cát bay qua bay lại trước trán con, rồi nhóm lại thành Mâu Ni Châu của con. Nay con gần thành Phật thì nó là cục Ngọc Lưu Li, nó được đi theo con làm một luồng điện, con muốn ngó đâu thấy đó gọi là Ta bà. Còn chữ ĐA là ngó nhiều chừng nào rõ rệt chừng nấy, gọi là Phật Tử Li Bà Đa.

• Ông Tám giảng

Cái Mâu Ni Châu nó cũng nhiều giai đoạn lắm. Khi mà nó phát ra đó, thì cũng là Mâu Ni Châu, mà gom lại cũng Mâu Ni Châu. Rồi thay đổi biến lên nhiều màu, mà còn lại một màu cũng là Mâu Ni Châu được thanh lọc, rồi từ đó đi lên, rồi hiểu này hiểu nọ, học đạo. Cái vòng tròn nó bay đâu cũng thấy, rồi mới trụ trở lại hình thù, mặt mày tay chân. Lúc đó mới bắt đầu đi học đạo. Lúc đó mới ngộ được Phật sự. Phật sự mới độ ta, cũng chưa là Phật nữa. Còn phải đi tu nữa, đi lên học nữa, rồi ăn hoa quả của Phật, rồi đánh lễ theo Phật, cùng đi nghe những lời căn dặn của đức Phật, mà trở về để lo tu trì. Lúc đó mình mới đảm đương như một vị Phật là khác rồi, là phải học nhiều nhờ quả từ đời đạo, ba cõi để nhờ liên tục, nhưng mà tâm ta vững tin

và không thay đổi, bất cứ giá nào cũng không thay đổi. Nghề chuyên môn này nắm được cứ đó mà tu trì. Cho nên bị phá phách, bị ma quỷ, bị bóp cổ, bị đủ thứ, ở cõi trên đi tới hà hiệp nhưng mà cũng trì niệm Nam Mô A Di Đà Phật, lúc đó chúng ta nắm vững chìa khóa trong tay rồi, không bị kẹt nữa, chắc chắn nó hung cách mấy, làm cách mấy các bạn cứ trì niệm Nam Mô A Di Đà Phật rồi nó phải tan. Nhiều cảnh hùng hã vô cùng, nghĩa là nói tới người phạm là họ có thể điên liền khi mà họ thấy. Nhưng mà người tu Vô Vi tới giai đoạn đó là không sợ và có một sự thanh tịnh để ứng dụng ngay tình cảnh đó. Bởi sự thanh tịnh sáng suốt đó làm cho đối phương phải tan rã cấp bách. Chúng ta thấy rằng cái hào quang đó vô cùng tận, lúc đó mới thấy giá trị của một vị Phật. Muốn tu trì phải hết sức dày công mới có thành đạt, chớ không phải dùng cái trí óc phạm mà muốn đạt liền! Không có! Chỉ có đi xuống làm ma làm quỷ thôi! Chúng ta phải tu trì sửa chữa bên trong, nhìn nhận sự sai lầm của chính mình, lập lại trật tự cho chính mình, mới thấy rõ cái điều huyền diệu của Ông Trên thường trực ban cho chúng ta và chúng ta phải thường trực hướng thượng để đón nhận cái thanh quang đó mới thấy cái giá trị.

THƠ BẠN ĐẠO

HỒN NHIÊN VÀ TỰ NHIÊN

*Tu phải hồn nhiên và tự nhiên
Chấp chi nam nữ ngại ngừng, kiêng
Trong lòng nghĩ bậy trước nhiều thế?*

*Hồi hộp quá giang kẻ bị điên
Tu tướng quân bình Tiên Đồng tánh
Qui về thanh điển nhẹ triển miên
Hòa đồng các giới không phân biệt
Hòa cảm càn khôn tri giác, Tiên!!!*

*Kính bái
TPHCM, ngày 1-2-2012
Trọng Nghĩa (pháp danh Huệ Nhật)*

CÀN KHÔN

*Thiên đàng địa ngục hai bên
Xuống khôn tu luyện đắc lên Thiên Đàng
Thiên càn cảnh đẹp khang trang
Trong không mà có muôn ngàn điển quang
Ai mà luyện đắc tâm an
Xuất hồn dẫn lễ Ngọc Hoàng Thế Tôn
Khôn hồn phải giữ linh hồn
Luyện hồn siêu xuất trường độ tha.*

*TPHCM, ngày 27-1-2012
Minh Vô Vi.*

DỤC THỨC THIÊN ĐÀNG

*Không còn dục thú mới tu cao
Dục thức đi lên mới tự hào
Chồng vợ vẫn vui, dục Thánh Phật
Cam Lộ ngon ngọt, nhẹ, hồng hào.*

*Kính bái
TPHCM, 1-2-2012
Trọng-Nghĩa*

Rong Chơi Cuối Trời Lãng Quên

*Tâm tĩnh lặng hồn ru nơi đỉnh gió
Khắp bốn bề trên dưới có trời mây
Trăng và sao chùng với mấy tầm tay
Màu ánh sáng loang đầy trong thân thể
Không một niệm lâng lâng hồn xuất thế
Cõi đất trời hoang phế lớn mệnh mông
Trong phút giây thu lại nhỏ vô cùng
Mới nửa bước qua vùng muôn tinh tú
Thơ thần xuống ngắm núi đồi rừng rú
Nhìn biển hồ sóng nước vỗ miên man
Cảnh non sông gấm vóc đẹp huy hoàng
Pha lẫn sắc thanh quang thêm lạ mắt...
Sao đã tắt vành trăng khuya lẫn khuất
Tĩnh giác thiên tư thế rất nghiêm trang
Chỉ là đêm vắng lặng đã hoang đàng
Hồn thong thả lang thang ngoài trần thế
Lê Thành Tín (Thiên Đường Hạnh Đức)*